

jo værdt at lægge Mærke til, at Hensynet til, hvad Industri og Haandværk nok kunde kræve, og hvad der i den Henseende maatte være at foretage ved en Omordning af Toldbeskatningen, ogsaa er ganske udeladt. Dette er for Industriens Vedkommende en alvorlig Ting, og det Spørgsmaal opstaar: Hvad skal man da vente? Er det da Meningen, at naar man faar bedre Tid, vil man tage dette Spørgsmaal op? Der er i Folketinget fremkommet Udtalelser i forskellig Retning med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet nogle Medlemmer have ment, at nu var den Sag henlagt for lange Tider, andre derimod have ment, at saasnart man var færdig med de direkte Skatte-love, skulde man tage fat paa det andet. Det vil jo Tiden vise, hvordan det vil gaa. Jeg ønsker kun at accentuere dette, at det under alle Omstændigheder er et meget ubehageligt Forhold for Industrien og altså hvad dertil hører og for de smaa i Samfundet, at dette Forslag ikke er kommet frem samtidig med de andre. — Men man kunde saa sige: Hvorfor har da Regeringen ikke fremsat Forslag derom? Den har jo nemlig heller ikke gjort det. Der er en meget naturlig Forklaring derpaa, thi da det allerede tidligt i Sommer rygtedes, at Folketinget ikke agtede at optage Toldloven, saa man deri et utvetydigt Bevis paa, at Folketinget ikke for Tiden vilde afgøre denne Sag, og det vilde da ikke være rimeligt og naturligt, om Regeringen vilde have taget dette Spørgsmaal op. Vi for vort Vedkommende i Landstinget, forekommer det mig, maa stille os saaledes til denne Sag, at vi maa resignere, idet det heller ikke for os, saaledes som Tingene nu foreligge, vilde være af Betydning at have et Toldlovsforslag under Behandling. Naar Folketinget tager den Stilling, som det gør, hvortil det naturligvis er berettiget, vil der for os intet være at udrette, vi vilde ikke kunne vente, som Forholdene ere for Øjeblikket, at føre et Toldlovsforslag igennem, vi maa resignere paa dette Punkt, finde os i, at vi ikke kunne føre det frem. Dette er for saa vidt allerede et væsentligt Skridt frem, som Folketinget har vundet, derved at den meget omtalte Sammenkobling, som fandt Sted i forrige Samling mellem de direkte og de indirekte Skattelove, for Øjeblikket ikke findes, og dette Ting har i Fjor i Overensstemmelse med den daværende Regering udtalt, at det ønskede og forlangte alle Forslagene fremmede paa en Gang, og det have alle Medlemmer af det Parti, til hvilket jeg hører, enstemmig sluttet sig til. Ikke desmindre

ere vi vistnok alle enige om, at der for Øjeblikket ikke er andet at gøre paa dette Punkt end at resignere og afvente bedre Tider.

Naar vi da ville se paa de Forslag, som foreligge, saa er det jo i kort Begreb rent agrariske Love, der nu ere forelagte, Med Hensyn til de direkte Skatter blev der oprindeligt af Ministeriet Reedtz-Thott foreslaet, som det hedder, at „overføre“ Skatter til et samlet Beløb af 5,900,000 Kr. til Kommunerne, Land- og Bykommunerne og Kjøbenhavn. Medens man den Gang var ganske glad derved og betragtede det som et stort Fremskridt og et stort Beløb, som det i sig selv er, gaar man nu til at overføre 10,120,000 Kr. Og medens Landet tidligere kun vilde have faaet 3,600,000 af det Beløb, som foresloges overført, byder man nu Landet 6,669,000 Kr., altsaa over 3 Mill. Kr. mere end før eller henimod det dobbelte mod før. Men af disse over 4,200,000 Kr., som Folketinget nu vil give Kommunerne mere end før, faar Kjøbenhavn kun 553,000 Kr. og Købstæderne 615,000 Kr. Det er jo unægteligt ikke partie egale. Og den Gavmildhed, man saaledes udviser, foretager man med et Pennestrøg. Det er jo en saare simpel og ligefrem Ting at være gavmild, naar man kan gøre det ved at pille ved en Procent, ved at forandre Procenttallet tilsyneladende kun lidt, men i Virkeligheden meget væsentligt, og det er det, man gør med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten. Oprindeligt var jo Indkomstskatten foreslaet til $1\frac{1}{4}$ pCt. og Formueskatten til $\frac{3}{10}$ pro mille. Nu er det altsaa, at man ved et Pennestrøg, som jeg sagde, har forhøjet Indkomstskatten efter stigende Skala til dette Maksimum af $2\frac{1}{2}$ pCt. og Formueskatten fra $\frac{3}{10}$ til $\frac{5}{10}$ pro mille. Derved er det, at man i en Haandevending faar Skatten op til 8,300,000 Kr., og at man faar Maksimum af Indkomstskatten, naar og for saa vidt Indkomsten hidrører fra Formue, op til $3\frac{3}{4}$ pCt.

Hvad giver man saa til Gengæld for disse store Udskrivninger, som jo for en meget væsentlig Del komme til at bebyrde Kjøbenhavn og Købstæderne? Ja, man giver dem i Virkeligheden ingen Ting. Det kommunale Lovforslag om Skat paa Aktieselskaber, og hvad dertil hører, er jo ikke et Forslag, som er særligt for Kjøbenhavn, det er lige saa godt for Landet. Det gælder overalt, for alle Aktieselskaber, hvor som helst de findes, og det er bekendt, at Aktieselskaberne udbrede sig mere og mere paa Landet. Det er ikke